

Ufuldstændigt tilbage i Behandlingen af denne Gjenstand. Det er næsten 80 Aar siden, at vi fik en Lovbestemmelse om, hvorledes Forhandlingerne for Landvæsenkommisstonerne skulde være, nemlig Forordningen af 23de April 1781; deri behandles denne Gjenstand i en eneste Paragraph; men den Tid, der senere er hengaaet, har fremkaldt en Mængde Spørgsmaal, som forekommer mig at kunne have egnet sig til Løsning nu. Den hele Materie er ikke af større Omfang, end at den egner sig til med temmelig Lethed at behandles som en sammenhængende Lovgivning; vi vilde da have kunnet faae en fuldstændig Lovgivning om denne Gjenstand, saaledes som vi allerede have begyndt at faae om adskillige andre. Jeg savner imidlertid i det foreliggende Lovforslag flere Spørgsmaal, som have trængt sig frem, og som burde optages i en saadan Lov, f. Ex. en nøjagtigere Bestemmelse om Landvæsenkommisstonernes Competence, og navnlig om den hele Procedure for Landvæsenkommisstonerne; om der er nogen Trang for Parterne til personligt Møde; om der maa mødes ved Procuratorer; om Behandlingsmaaden skal være skriftlig eller mundtlig; om Udsættelse ved Landvæsenkommisstonerne og flere saadanne Spørgsmaal, som forekomme mig ikke vidtløftigere, end at man gierne kunde have medtaget dem i dette Lovudkast, hvorved man, som sagt, kunde have faaet en fuldstændig Lovgivning om denne Gjenstand. Hvorvidt det nu vil kunne lade sig gjøre at bringe dem ind deri eller ikke, vil Tiden vise.

Dernæst vil jeg gjøre en Bemærkning med Hensyn til den Forskjel, der er imellem dette

Lovudkast og det, som fremkom paa forrige Rigsdag. Der er i det foreliggende Udcast optaget adskillige af de Forslag, som fremkom her i Folkethinget, og det vil derfor ogsaa være saameget lettere at komme til en Overeenskomst om den endelige Vedtagelse heraf, men der er et Punkt, jeg her maa fremdrage, nemlig Udnævnelser af Landvæsenkommisstonerne. Dette foreliggende Lovudkast har beholdt den ældre Lovgivnings Bestemmelser om, at Landvæsenkommisssairerne skulde udnævnes af Ministeriet, hvorimod det i den Betænkning, som her blev forfattet i forrige Sæssion, er foreslaaet, at Udnævnelser skulde foregaae paa en anden Maade, nemlig ved Amtsraadet, og jeg troer, at det vilde være rigtigt at beholde denne Bestemmelse. Det vilde derved være lettere at tilvejebringe et tilstrækkeligt Antal kyndige Mænd til disse Sagers Besørgelse, hvorved det baade bliver en tilgængeligere og billigere Indretning, og jeg troer ogsaa, at Valgene ville kunne blive heldigere, naar Landvæsenkommisssairerne ikke betragtes som en Art kongelige Embedsmænd, men mere som communale Embedsmænd. De ere efter deres Natur ikke Andet end Skjønsmænd i Sager, der maaskee kræve større Indsigt end den, der kræves af Skjønsmænd i Almindelighed; de bør derfor ogsaa vælges med større Omhu end andre Skjønsmænd, men deres Valg egner sig derfor ikke til at foretages af Ministeriet. Der er endnu et Par Punkter, der bleve bragte i Forslag af det Udvalg, der var nedsat i forrige Sæssion, men som ere af en mere speciel Art, saa at jeg ikke her skal bringe dem paa Bane, da de lettere ville kunne komme frem under anden Behandling.